

В. П. Старик

Пігуляк Іван Михайлович

ПІГУЛЯК Іван Михайлович (27. 02. 1895, м. Кіцмань, нині Чернівецького р-ну Чернівецької обл. — 11. 10. 1982, м. Сіракузи, шт. Нью-Йорк, США) — військовик, громадсько-культурний діяч. Навчався в українській гімназії у Кіцмані. 1914 добровольцем вступив до австро-угорської армії, воював на Італійському фронті. Після розпаду Австро-Угорщини наприкінці 1918 зголосився до Збірної станиці УГА у Відні. Воював у складі Буковинського полку, згодом реорганізованого у [Буковинський курінь](#). На початку 1920 опинився у Червоній УГА, під час її наступу на поляків у квітні того ж року перейшов через Дністер. Інтернований у Румунії, звідки втік та повернувся на Буковину. Навчався на філософському факультеті Чернівецького університету. Активний діяч і член правління українського академічного товариства «Союз», головний редактор його друкованого органу — ж. «Промінь». 1921 двічі був заарештований румунською поліцією за виступи проти утисків владою українців, амністований з нагоди ратифікації румунським парламентом Сен-Жерменського мирного договору. Наприкінці 1921 взяв участь в установчих зборах товариства «Січ» — спадкоємця ліквідованого «Союзу», продовжив редагувати ж. «Промінь». Один із ініціаторів відновлення діяльності товариства «Чорноморе» у Чернівцях (1923). Після закінчення навчання намагався отримати посаду вчителя у приватній українській гімназії у м. Рогатин (нині Івано-Франківського р-ну Івано-Франківської обл.), однак отримав відмову через відсутність польського громадянства. 1923 емігрував до Канади. Працював в українських школах, редакції часопису «Український голос» (Вінніпег). Пройшов інструкторську підготовку в майстра українського танцю [В. Авраменка](#). Організовував курси народного танцю в Канаді та США, куди переїхав 1929. Голова українського Народного дому, окружного комітету Українського народного союзу,

Українського конгресового комітету, член-засновник Федеральної кредитної спілки «Самопоміч» (1968) у Сіракузах. Член Комітету створення пам'ятника Т. Шевченкові у Вашингтоні (від 1961). Автор книги «Василь Авраменко та відродження українського танку» (Б. м., 1979), а також багатьох публіцистичних творів, історичних розвідок, спогадів, вміщених у збірниках і періодиці.

Рекомендована література

1. Буковина — її минуле і сучасне. Париж; Філадельфія; Детройт, 1956;
2. У Сиракюзах помер бл. п. Іван Пігуляк // Свобода. 1982, 13 берез.;
3. Добржанський О., Старик В. Бажаємо до України! Змагання за українську державність на Буковині у спогадах очевидців (1914—1921). О., 2008.

Бібліографічний опис:

Пігуляк Іван Михайлович / В. П. Старик// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2023. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-880178>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).